

Det foreslaas dernæst, at der gives Administrationen Adgang til at tillægge Embedsmændene paa enkelte Poster højere Embedstitler end egentlig bestemt efter dette Lovforslag. For at nævne et Eksempel ville vore Chargés d'Affaires i Bryssel og Haag, som nu have Titel af Ministerpræsidenter, ogsaa fremtidig kunne faa denne Titel.

Endvidere indeholder Lovforslaget Bestemmelser om Notarialmyndighed og Værneting saavel som et helt System af Regler nærmest efter svensk Mønster for forskellige Godtgørelser til udenrigske Embedsmænd og fremdeles Forskrifter om Embeders Bestyrelse ved Tjenesteledighed eller ved Indehaverens Forfald.

De to Lovforslag ville repræsentere en aarlig Merudgift af 248,700 Kr. Deraf falde paa Kontoen for Udenrigsministeriets egne Embedsmænd 24,500 Kr., paa Diplomatiets 56,600 Kr., paa Handelsattachéerne 28,000 Kr. og paa Konsulatvæsenet 139,000 Kr. Det vil altsaa ses, at den største Udgift, som Lovforslagene medføre, vil falde paa Konsulatvæsenet. Da Udenrigsministeriets Ordning er paa-trængende nødvendig, saavel hvad Diplomati- som Konsulatvæsenet angaar, tror jeg de foreslaaede Udgifter ingenlunde ville kunne kaldes urimelige, og jeg tror, at de forskellige Etater ville kunne gøre Fyldest for den Udgift, de ville forvolde Staten. Hermed skal jeg tillade mig at anbefale disse to Lovforslag til det høje Tings Velvillie.

Formanden: Eksemplarer af de foretagne Lovforslag ville blive omdelte.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af anden Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1908 til 31. Marts 1909.

Forhandlingen genoptoges.

K. M. Klausen: Vedrørende Budgetterne for Ministeriet for offentlige Arbejder er der fra Socialdemokratiets Side stillet nogle Ændringsforslag og foranlediget afholdt en Række Samraad. Jeg skal nærmere i Korthed omtale disse.

Det første Ændringsforslag gaar ud paa paa Finansloven at indsatte en Anmærkning af følgende Indhold: „For Snekastning betales Stedets tariffmæssige Time-

løn, dog ikke under 35 Øre pr. Time“. Udvalget har modtaget Oplysninger om den Betaling, der ydes for Snekastningsarbejde i de forskellige Distrikter, og det stiller sig da paa følgende Maade: I og ved København, herunder Frederiksberg og Hellerup, er Betalingen 35 Øre pr. Time. For det øvrige Sjælland og Falster bydes der Dagløn, nemlig 2 Kr. à 2 Kr. 60 Øre, eller 25 Øre pr. Time. Paa Fyn er det saaledes, at Købstadkolonnerne faa 30 Øre pr. Time og Landkolonnerne 25 Øre pr. Time. I Jylland er Betalingen saaledes: I Esbjerg Distriktet 38 Øre, i Vejle 35 Øre, i Horsens 34 Øre, i Aalborg, Aarhus, Randers og Grenaa 33 Øre, i Skanderborg 31 Øre og ellers for øvrigt en Dagløn af fra 2 Kr. 40 Øre op til 3 Kr. Alle ville sikkert have lagt Mærke til, at hver Vinter med Snefald opstaar der Arbejdskonflikter mellem Baneledelsen og de Folk, der skulle udføre Snekastningsarbejdet. Inden Snekastningen begynder, er der gerne en Strid at udkæmpe, denne Strid foranlediges jo paa den Maade, at Arbejderne ofte nægte at udføre Snekastningen for den Betaling, som Statsbanerne tilbyde. Striden er dog heldigvis sjælden af lang Varighed. Nogle Steder varer den kun nogle faa Timer, andre Steder maaske en Dags Tid, og den ender i Almindelighed eller vistnok saa godt som altid med Arbejdernes Sejr, idet Baneledelsen maa gaa ind paa de Fordringer, som Arbejderne stille. Det forekommer mig meget uheldigt, at vi skulle have saadanne Arbejdskonflikter hvert Aar netop paa den Tid, hvor det kræves, at Arbejdet udføres hurtigt, fordi det kan være til uhyre Skade ikke alene for Statsbanerne selv, at Driften standses, men ogsaa Befolkningen, de rejsende, kan der jo paaføres meget store Tab derved. Nu maa man vist sige, at de Fordringer, der stilles fra Arbejdernes Side, ere aldrig overdrevne, de ere meget maadeholdne, men det heder sig, at det er et Princip fra Ledelsens Side, at man skal prutte Betalingen ned til det mindst mulige, at man ofte byder en Løn, som maa kaldes skammelig, navnlig naar der henses til, at det er Arbejde, der udføres under strenge Vejrforhold og ofte langt borte fra Hjemmet. Nu have vi ment, at der kunde komme en Ordning i dette Forhold, hvis man indførte en saadan Anmærkning paa Finansloven, der siger, at der skal betales efter Stedets tariffmæssige Betaling, det vil altsaa sige den Betaling, som er fastsat ved Overenskomst mellem Arbejderorganisationerne og